

Национална гимназия за древни езици и култури
“ Константин Кирил Философ”

Курсова работа по история

на тема :

Личността на Мохамед

Дата: декември, 2005г.
Гр. София

Изготвил:
Имелда Димитрова Владева 11 d.

Мухаммад инб Абдалах¹ е роден в заможено семейство в северния арабски град Мека. Мюсюлманите смятат за рождена дата на последния пророк на Аллах 26 април 570г. (според някои датата е 20 април). Бащата на Мухаммад – Абдулах загива много рано и малкото момче е оставено на дядо си по бащина линия – Абду-л-Мутталиб, от рода на курайшитите. На шест години той губи и майка си – Амина, а след няколко години умира и дядо му. Така Мухаммад остава под грижите на чичо си – Абу Талиб, новият предводител на най-властния род в Мека - рода на Хашим от Курайшитите.

Мека е процъфтяващ търговски център, в голяма степен това се дължи на свещения храм, сега наречен Кааба. Всяка година търговци от различни родове посещават града за поклонението Хадж (умра – малко поклонение), което е задължително за всички правоверни мюсюлмани. През този период воюването е забранено и те могат да търгуват в безопасност.

Мухаммад придружава чичо си в търговските пътувания до Сирия, така много млад той получава възможността да се осведоми за чуждестранните отношения към културата и религията.

На дведесет и пет години Мухаммад става търговец при Хадиджа – богатата вдовица на четиридесет години. През 595г. тя се омъжва за него и по обичай той наследява цялото и богатство. Според Ибн Ишаак² Хадиджа ражда пет деца на Мухаммад: един син – Касим и четири дъщери – Зайнаб, Рукх, Ум Кутум и Фатима. Всичките им деца са родени преди Мухаммад да получи първото си провидение. Според шиизма Мухаммад има само една дъщеря – Фатима.

¹ Така е наречен Мохамед в „Свещеният коран“, превод на Цв. Теофанов; изд. „Тайба Ал-Хайр“ 1997г.

² Ибн Ишаак „Животът на Мухаммад“, превод 2003г.

Мюсюлманите вярват, че около 610г. Мухаммад получава първото си провидение в пещерата Хира, близо до Мека, където той прекарва нощите си в размисли и медитация. Докато медитира той вижда образа на архангел Джибрил и чува гласа му:

- 1 – Чети в името на твоя Господ, Който сътвори
- 2 – сътвори от съсирек!
- 3 – Чети! Твоят Господ е най-щедрия
- 4 – Онзи, който научи чрез калема³
- 5 – Научи човека на онова, което не е знаел

В началото това стряска Мухаммад, но жена му Хадиджа го успокоява, че изображението е истинско и тя става първия му последовател, като скоро след това се присъединява и десетгодишния и братовчед – Али ибн Талиби Абу Бакр, който твърди, че е най-близкият приятел на Мухаммад.

Около 613г. Мухаммад започва да разпространява съобщенията си сред хората. Много от тях като ги чуват не им обръщат внимание. Някои се преструват, че му вярват истински, а други му вярват истински и се отделят на малки групи. Постепенно неговите следовници се увеличават. Мухаммад осъжда богатството на някои родове и управници на града като се оповава на храма Кааба, който е в центъра на религиозния живот в Мека. Мухаммад изобличава политеизма и това е особено почувствано в неговия род - Курейшитите, които саса пазачи на Кааба. Пророка и неговите

³ Теофанов, Ц. Превод на свещения коран, изд. „Тайба Ал-Хайр”

следовници са преследвани, затова някои от тях бягат в Аби Синия (дн. Етиопия) и основават там колонии.

До смъртта си Мухаммад получава често видения и съобщения, въпреки че получава второто си видение доста по-късно от първото. Тази „тишина” го тревожи докато получава сура „ал духан” (димът), чиито думи му осигуряват комфорт и спокойствие. Божиите думи Мухаммад предава чрез поезия или римувана проза в т.н. сури , които са записани по-късно в Свещената книга Коран. Няколко сури и части от други представят обстоятелствата в това време – Ал Масат (сплетените влакна), Ал Хумада (клеветниците), части от Мариям, Ал Анбия (пророците), Абаса (той се намръщи).

През 620г. пророкът Мухаммед казва на своите последователи, че ще извърши пътуване една нощ. В първата част от пътя – исра , трябва да премине от Мека до Йерусалим. Във втората – мираж – да прекоси ада и рая, за да говори с пророците Ибрахим (Авраам), Муса (Моисей), Иса (Иисус). Според мюсюлманите джамията в Йерусалим е позната като Масджид ал-Акса е построена от страната , от която Мухаммад се изкачил до рая.

Живота в малкото мюсюлманско общество в Мека става не само труден, но и опасен. Твърди се, че има няколко опита да убият Мухаммад, неговият род отказва да го защити, глада, жаждата и преследванията са нетърпими. Затова на 16 юли 622г., той решава да се премести в Медина, тогава наречена Ясриб – оазис, където има много негови привърженици. Меканските преселници в Ясриб стават известни като мухаджири т.е. извършили бягство. Обединявайки ясрибските араби, Мухаммад става

управител (емир) на града наречен вече Медина (Мединат ан-Наби – град на пророка). Прекратява отношенията с рода си, демонстрира, че лоялността на семейство и род е маловажна – идея, революционна за арабското общество.

Хиджрата поставя началото на ислямския календар и разделя историята преди и след хиджра. Медина е център също така и на еврейски родове. Мухаммад се надява, че те ще разпознаят в него пророка, но това не става и той се отказва от идеята да привлече евреите за последователи на исляма. Молитвите се извършват не към храма в Йерусалим, а към Кааба в Мека.

Немюсюлманските селища в рамките на мюсюлманска територия са облагани с данък – джазие. Мухаммад създава документ сега известен като Мединска конституция (622-623г.), където условията на облагане са различни за различните народности. В тази система евреите и всички други народи могат да запазят вярата и религията си, ако плащат данък. Тя има за цел да отличи вярващите от невярващите и допринася за стабилизиране на арабската държава.

Отношенията между Мека и Медина бързо се влошават. Меканците конфискуват цялото напуснато имущество на последователите на Мухаммад и въпреки че той подписва договор за взаимопомощ между съседските родове, напрежението растяло. Извършват се внезапни нападения на пътуващите кервани към Мека, което е оправдано от мюсюлманите като предлог за тяхното оцеляване.

През 624г. Мухаммад, заедно с триста войни, напада търговския керван за Мека, то те успешно се защитават и решават да дадат урок на мюсюлманите като изпращат малка армия срещу Медина. На 15 март 624г.,

близо до Бадр се сблъскват меканци и мюсюлмани. Мюсюлманите извоюват победа като убиват последните меканци, а това е началото на арабските военни опустошения. Тази победа е предизвестена от пророчествата на Мухаммад и той става лидер на Медина, след като изгонва местния йерусалимски род - Бану Кайнука.

След смъртта на Хадиджа, пророка се жени за Айша, дъщеря на неговия приятел Абу Бакр. В медина той се жени за Хафсах – дъщеря на Умар. Дъщеря му Фатима се омъжва за Али, братовчед на Мухаммад. Всички тези мъже по-късно стават водачи на ислямската държава

През 625г. управителят на Мека Абу Суфян тръгва към Медина с три хиляди души. Последва битка при Ухуд на 23 март и отново мюсюлманите побеждават. След две години през април Абу Суфян напада Медина с още по-силна войска – битката при Тренч, но пак претърпява поражение. От този период са и първите свидетелства за праведна война в името на исляма – джихад.

През 628г. мюсюлманските позиции са много стабилна и Мухаммад решава да се върне в Мека, но този път като поклонник. През март същата година той посещава Мека, заедно с 1600 души, след преговори те получават разрешение да посещават Кааба всяка година. Последователи на Мухаммад са Халиб ибн Уалид и Амр, бъдещи защитници на исляма. През 630г. Мека се предава на пророка, а нейният военачалник – Абу Суфян признава правата на мюсюлманите.

След кратка болест, Мухаммад умира около обед на 8 юни 632г. в град Медина на 63 години. След смъртта му е наследен от зет си Али.

Ислам (отдаване) – така се нарича религията, чийто последен пратеник е Мухаммад. Според нея всеки мюсюлманин е длъжен да спазва петте

стълба на исляма: висшата истина, че Аллах е един и Мухаммад е неговия пророк; молитвата, която се прави пет пъти дневно, след ритуално измиване и винаги по посока на Мека; постът – преди месец Рамадан; милосърдието, което е съществен елемент на исляма; поклонническото пътуване до светилището Кааба в Мека, което всеки мюсюлманин е длъжен да извърши поне веднъж в живота си.

Личността на Мухаммад е свещена за исляма. Той е успял да убеди и да поведе много последователи. Създал е и е укрепил една от основните световни религии – исляма.

Използвана литература :

1 Теофанов, Цветан, Превод на свещения коран, изд. Тайба Ал-Хайр

2- Ишаак, Ибн, „Животът на Мухаммад”, превод 2003г.

3 -Световните цивилизации – история и култура, том 2, съставители: Филип Лий Ралф, Робърт Е. Леснър, Алън Т. Ууд, Ричърд У. Хъл, Едуард Макнал Бърнс, изд. Абагар, С. 1998г.